



KLAGANDE

AB S

MOTPART

Skatteverket
Storföretagsskattekontoret, Göteborgsenheten
403 32 Göteborg

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrätten i Göteborgs dom den 30 april 2009 i mål nr 3007–3008-08,
se bilaga A

SAKEN

Avdrag för nedskrivning av fordringar vid inkomsttaxeringar
2005 och 2006

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

AB S

yrkar att bli taxerat i enlighet med lämnade
deklarationer. Bolaget anför följande. Enligt de allmänna reglerna på
transferprisområdet ska koncernbolag agera mot andra koncernbolag som
om de vore fristående bolag, dvs. på armlängdsavstånd. Koncerninterna
tjänster är dock speciella till sin natur, eftersom tjänsterna aldrig skulle
tillhandahållas något bolag utanför koncernen, samtidigt som
dotterbolagen i det sammanhanget ska betraktas som fristående.

AB S

följer OECD:s riktlinjer. Enligt riktlinjernas kapitel 7 kan en
multinationell grupp använda sig av endera av två metoder för att

fakturera ut koncerninterna tjänster, antingen en direkt eller en indirekt metod. Den direkta metoden är baserad på faktiskt nedlagd tid och är att föredra. OECD erkänner dock att det i praktiken är omöjligt för en större koncern att tillämpa den metoden och har därför accepterat att kostnaderna får fördelas enligt en indirekt metod.

Om parterna vore oberoende skulle en direkt metod tillämpas, dvs. kostnaderna hade debiterats utifrån nedlagd tid. Inom **AB S** redovisas inte nedlagd tid på enskilda dotterbolag och bolaget har då ingen möjlighet att veta vilka tjänster som utförs åt ett enskilt dotterbolag. Det presumeras därför att samtliga bolag inom koncernen får tillgång till alla bolagets tjänster. Enligt den indirekta metoden allokeras kostnaderna ut till samtliga dotterbolag inom koncernen baserat på en nyckel med tillägg för ett vinstpåslag om fem procent. I praktiken innebär detta att även bolag som av olika anledningar inte kan betala, får kostnaderna allokerade till sig, eftersom tjänsterna är allmänna till sin natur och kommer alla bolag till godo. **AB S** upprättar fakturor till samtliga berörda dotterbolag men skriver också ned fordran i de fall då det redan från början är klart att någon betalning inte kommer att ske.

Det är med hänsyn till internationella skatteregler inte möjligt att undanta vissa bolag från allokeringen och fördela dessa kostnader på övriga koncernbolag. Kostnaderna bör då i stället bäras av moderbolaget självt och behandlas som konstaterade kundförluster. Nedskrivningarna ska då också vara skattemässigt avdragsgilla.

AB S anser i andra hand att Skatteverkets allmänna råd 2003:35 ska tillämpas, eftersom fordringarna har uppkommit i samband med försäljning av tjänster.

Skatteverket anser att kammarrätten ska avslå överklagandet.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Om resultatet av en näringsverksamhet blir lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, ska resultatet, enligt 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229, IL), beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om sådana villkor inte funnits. Detta gäller dock bara om

1. den som på grund av avtalsvillkoren får ett högre resultat inte ska beskattas för detta i Sverige enligt bestämmelserna i IL eller på grund av ett skatteavtal,
2. det finns sannolika skäl att anta att det finns en ekonomisk intresse- gemenskap mellan parterna, och
3. det inte av omständigheterna framgår att villkoren kommit till av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap (den s.k. korrigeringsregeln eller armlängdsprincipen).

Skatteverket har utfärdat allmänna råd om reservering för vissa förlustrisker i inkomstlagen näringsverksamhet i samband med exportaffärer (RSV 2003:35). De allmänna råden syftar till att ge schabloner för beräkning av förlustrisker i samband med affärer i länder vars politiska och ekonomiska förhållanden är sådana att en inte försumbar förlustrisk föreligger.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Det är i målet fråga om kostnader som fakturerats dotterbolag som inte ska beskattas i Sverige för det högre resultatet som följer av den uteblivna betalningen till moderbolaget. Det finns vidare en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna. De två första förutsättningarna för att tillämpa inkomstkorrigering enligt 14 kap. 19 § IL är därmed uppfyllda.

Nästa fråga är då om det av omständigheterna framgår att villkoren kommit till av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap.

AB S har uppgett att bolaget följt OECD:s riktlinjer för fakturering av koncerninterna tjänster och tillämpat den indirekta metoden att fördela de koncerngemensamma kostnaderna till samtliga dotterbolag baserat på en allokeringsnyckel med ett visst vinstpåslag. Detta borde rimligen innebära att samtliga dotterbolag, även de som erhållit tjänsterna utan att betala för dem, haft både tillgång till och nytta av de angivna tjänsterna. Moderbolaget **AB S** har intäktsfört fordringarna på de dotterbolag som av någon anledning inte haft möjlighet att betala. SKF har omedelbart skrivit ner fordringarna.

Av utredningen framgår dock att bolaget, med åberopande av nationella skattebestämmelser i de aktuella dotterbolagsländerna, inte förväntat sig att få betalt för de fakturerade tjänsterna. Detta tillvägagångssätt kan enligt kammarrättens mening jämföras med en underlåten debitering av koncerngemensamma tjänster till dotterbolagen. Att det funnits nationella restriktioner som hindrat de utländska dotterbolagen att ta del av kostnaderna föranleder inte någon annan bedömning. Såvitt framgår har **AB S** inte heller på något annat sätt kompenserats för inkomstbortfallet och det kan inte antas att den underlåtna debiteringen av annan anledning skulle vara affärsmässigt betingad. Mot den angivna bakgrunden anser kammarrätten att de tillämpade villkoren mellan moderbolaget **AB S** och de utländska dotterbolagen har tillkommit med anledning av den ekonomiska intressegemenskapen. Förutsättningar finns då att med stöd av 14 kap. 19 § IL korrigera bolagets inkomst.

AB S har som andrahandsgrund åberopat tillämpning av Skatteverkets allmänna råd 2003:35 om reservering för vissa förlustrisker i samband med exportaffärer. Dessa råd bygger på principen att det är fråga om en verklig fordran som tillkommit efter kommersiella överväganden. Som

ovan konstaterats har avsikten från moderbolaget **AB S** inte varit att få täckning för de aktuella fordringarna. Något avdrag för nedskrivning med stöd av Skatteverkets allmänna råd 2003:35 kan då inte ske.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3)

